

Рис.1. Сторінка сайту «Dragomir Apartments»

Сьогодні апартamenti користуються великою популярністю серед туристів оскільки мають ряд прекрасних особливостей і переваг: затишні номери і «домашня атмосфера» всього закладу; невелика кількість постояльців, що дозволяє з особливою увагою ставитися до індивідуальних побажань кожного з них; невисока ціна в порівнянні із звичайними готелями; різноманітність місць розташування (у центрі міста, на окраїнах, біля станцій метро або крупних транспортних розв'язок, в крупних торговельно-розважальних центрах, у приміській смузі, вздовж автомагістралей, на узбережжях морів, у гірській місцевості, у мальовничій сільській місцевості); сучасний ремонт; концептуальність (особливо це стосується іміджевих міні-готелів, назва і оформлення інтер'єру яких пов'язуються спільною ідеєю).

Сьогодні апартamenti і міні-готелі, і це також стосується і Апартментів Драгомир, мають популярність не тільки серед туристів [3]. Вони можуть використовуватися як тимчасове житло бізнесменами під час відрядження, абітурієнтами під час вступних іспитів у ВУЗи та на період підготовки документів на поселення у гуртожиток, місцевими жителями на час проведення ремонту у власній квартирі, під час святкування весіль, корпоративів і т.п.

Список використаної літератури:

1. Сайт «Сеть агенств горящих путевок» - <http://hottour.ck.ua>
2. Сайт Dragomir Apartments. - <https://dragomir-apartments.com>
3. Малиновська О.Ю. Міні-готелі в Україні // Географія та туризм - 2012. - Вип. 23. - С. 57-62. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/gt_2012_23_12.

Науковий керівник: доцент кафедри туризму і готельно-ресторанної справи, к.е.н.,
доцент Дроботова М. В.

Ю.М. Пискун

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

СТАН РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНО-ПІЗНАВАЛЬНОГО ТУРИЗМУ У ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ

Сучасний туризм стає глобальним чинником розвитку цивілізації, однією зі складових економіки, соціальної сфери, духовної культури. Процеси, що відбуваються в туристичній індустрії світу, позначилися і на розвитку туризму в Україні. В законі України «Про туризм» держава визначає туризм як одну з пріоритетних сфер розвитку національної культури й економіки. Таке визначення стало актуальним для розвитку та популярності культурно-пізнавального туризму.

Теоретико-методологічні аспекти розвитку туризму протягом останніх років активно досліджують українські та зарубіжні фахівці. Серед них В. Пазенок, В. Федорченко, С. Горський, М. Цюрупа. У своїх працях вони розглядають туризм як явище культури і чинник духовного розвитку особистості, виявляють світоглядні аспекти туризму.

Культурно-пізнавальний туризм є одним із засобів інформування громадян про інші регіони України та світу. Цей вид туризму охоплює відвідини визначних історичних, культурних або географічних місць. Основна мета таких мандрівок – ознайомлення з пам'ятками історії, архітектури, мистецтва, природними та етнічними особливостями, сучасним життям народу тощо. Туризм відіграє важливу роль в осмисленні власної ідентичності, у відродженні локальних традицій. Для молоді особливо важливим є усвідомлення історико-культурного значення здобутків власної країни, гордості за неї. Вперше поняття "культурно-пізнавальний туризм" офіційно на міжнародному рівні використано в матеріалах Всесвітньої конференції з культурної політики у 1982 р.

Основною умовою розвитку культурно-пізнавального туризму є історичний та культурний потенціал країни (регіону, області), рівень забезпечення доступу до нього, а також побутові умови проживання туристів. В Україні культурно-пізнавальний туризм може розвиватися у кількох різновидах: фестивальний (фольклорний) туризм, туризм народних ремесел і мистецтв, гастрономічний туризм (національної кухні), релігійний туризм, історико-культурний пізнавальний туризм, сільський туризм (туризм побуту етнічних груп), етнічний туризм тощо.

Культурно-пізнавальний туризм являє собою складний багатопрофільний вид діяльності, в який крім традиційних складових інфраструктур туризму (таких як туроператори, готелі, авіаперевізники, автотранспортні підприємства, що спеціалізуються на обслуговуванні туристів) залучені й інші організації і підприємства сфери послуг. Невід'ємною частиною культурно-пізнавального туризму є автентичні підприємства громадського харчування та привабливі для деяких туристів художні галереї та антикварні магазини, музеї [2].

Вінницька область – стратегічно важливий культурний, політичний та економічний регіон України, який водночас може стати одним з найбільших туристично-відпочинковим центром України. Важливою складовою рекреаційного потенціалу області є її суспільно-географічне положення. Крім цього, в області на державному обліку перебувають 4307 пам'яток культурної спадщини, а саме: 1739 – археології; 1893 – історії; 526 – містобудування та архітектури; 101 – монументального мистецтва; 47 – садово-паркового мистецтва; 1 – ландшафтна.

Туристичний характер Вінницької обл. визначається такими особливостями: зручне та вигідне географічно-транспортне розташування, оскільки знаходиться в центрі країни; національно-етнічна особливість регіону, яка відображається у своєрідній етнографічній культурі; площа території дає змогу влаштувати туристичні поїздки в межах 1-2 діб з урахування виїзду в сусідні області.

Важливими об'єктами культурно-пізнавального туризму у Вінницькій області є численні та різноманітні історико-культурні пам'ятки: археології, історії, архітектури, мистецтва, а також палацово-паркові ансамблі, музеї та картинні галереї.

Вінниччина має усі передумови для інтенсивного розвитку культурно-пізнавального туризму. Основними туристичними об'єктами Вінниччини є: фонтан ROSHEN; Національний музей-садиба М.І. Пирогова (у 2017 році його відвідали майже 145 тис. екскурсантів, з них 1274 - іноземні туристи з 71 країни світу); Вінницький обласний краєзнавчий музей (у 2017 році відвідало близько 207 тис. туристів); Історико-меморіальний комплекс пам'яті жертв фашизму (ставка Гітлера «Вервольф» - у 2017 році відвідало 10 тис. туристів, з них близько 1 тис. іноземних), Палац Потоцьких у м. Тульчин; Державний історико-культурний заповідник «Буша» (у 2017 році відвідало 35 тис. вітчизняних та іноземних туристів); Лядівський Свято-Усікновенський скельний чоловічий монастир та Браїлівський Свято-Троїцький жіночий монастир [1].

В умовах сьогодення культурно-пізнавальний туризм набуває все більшої популярності, він приваблює людей різних вікових категорій, які прагнуть отримати нові знання і яскраві враження. Вінниччина, маючи всі передумови для розвитку культурно-пізнавального туризму, може претендувати на звання одного з центрів пізнання української культури.

Список використаної літератури:

1. Левицька І.В. Інфраструктура забезпечення розвитку туризму у Вінницькій області /І.В. Левицька, В.В. Завальнюк //Молодий вчений. – 2015. - № 2 (2). С. 140-144.

2.Талалай В.В. Сучасний стан та перспективи розвитку туристичної галузі в Україні /В.В. Талалай. Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Інновації та науковий потенціал світу». – Вінниця: Видавництво-друкарня «Діло». – 2015. – С.18-20.

Науковий керівник: професор кафедри туризму та готельно-ресторанної справи,
д.е.н., професор Пасека С.Р.

А. Ю. Сабадаш

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА КУХНЯ, ЇЇ ЗВИЧАЇ ТА ТРАДИЦІЇ

Українці – привітний і гостинний народ, який вміє нагодувати так, щоб щедрий стіл запам'ятався, змусив повернутися або спонукав гостей приготувати національні страви у себе вдома. Народна кухня — це така ж культурна спадщина українського народу, як мова, література чи мистецтво. Українська кухня складалася протягом віків і з давніх часів відрізнялася різноманітністю страв, високими смаковими і поживними якостями.

Страви, які обожують всі українці

Сало

Соковите і апетитне, сало є одним із найбільш калорійних м'ясних продуктів. При цьому хоча б кілька скибочок лікарі рекомендують включати в свій раціон навіть тим, хто ревно стежить за своєю вагою. Вся справа в унікальному наборі корисних речовин, що містяться в ньому.

Холодець

Це – одна з найкращих українських страв, яку можна спробувати. Він трохи гострий, з часником і без желатину.

Голубці

Традиційно голубці готують з використанням фаршу з яловичини, змішаного з рисом. Проте начинку можна вибрати, виходячи зі своїх смакових переваг.

Вареники

Вареники – улюблена домашня борошняна страва у наших регіонах. Вареники бувають дуже різними, і їх вигляд, смак і консистенцію багато в чому визначає тісто, з якого вони виготовлені.

Червоний борщ

Справжній український борщ у вас вийде, якщо ви маєте в своєму арсеналі свіжі смачні продукти. Вам знадобляться м'ясо, капуста, картопля, буряк, морква, томатна паста, сало, часник, цибуля, зелень, сіль, перець. Також – квасоля, якщо ви вирішили приготувати борщ український з квасолею, і мука для галушок, якщо запланований український борщ з галушками.

Не секрет, що українська кухня популярна у всьому світі. Українська національна кухня відображає характер нашого народу: вона щедра й любить всього побільше. Особливості української кухні, це широке використання свинини, таких овочів, як помідори, баклажани, цибуля, виробів з пшеничного борошна. Щедре сонце країни і добрі звичаї місцевих кулінарів зробили свою справу.

Список використаної літератури:

1.Туристична бібліотека –все про туризм [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://pidruchniki.com>